

Szocialista versenyben a jobb, a hatékonyabb munkáért

Az MNHF-ség Törzs kiképzési osztály kollektívája

Az MSZMP MN Hadtápfőnökségi Végrehajtó Bizottság határozatának az MNHF elvtárs 0830/84/80. évi rendezvénytervének megfelelően kiválóak és élenjárók értekezlete került levezetésre 1983 december hónapban.

Az értekezleten jelen voltak: csapataink és intézeteink mindazon parancsnokai és felelős beosztásban dolgozó tisztjei, pártszervezeteink megbízottjai, szakszervezeti bizottságaink küldöttei, KISZ-bizottságok titkárai, szolgálatfőnökségeink képviselői, akik e nemes mozgalom szervezésében, népszerűsítésében és kiszélesítésében kulcsfontosságú szerepet töltenek be, valamint a kiváló és élenjáró címetek elért hivatásos és sorállományú katonák.

Megnyitó szavaiban *Elekes János* ezredes vázolta a napjainkban kialakult katonapolitikai helyzetet, annak veszélyeit, az MN felkészültsége magas színvonalának szükségességét, ebben az SZVM szerepét, az értekezlet megtartásának időszűkét és fontosságát.

Az értekezlet céljaként az alábbiakat határozta meg:

– felmérni a Szocialista Versenymozgalom eredményességét, helyét és szerepét csapatainknál és intézeteinknél a kapcsolódó parancsok és intézkedések tükrében;

– megvizsgálni e nemes mozgalom továbbfejlesztésének lehetőségeit, feltárni további ilyen irányú tartalékainkat, elősegíteni sikerességét;

– közreadni és hasznosítani az e területen bevált módszereket és pozitív tapasztalatokat, a negatívumokból pedig levonni a tanulságokat a további előrelépés érdekében.

Majd felkérte a résztvevőket, hogy aktivitásukkal járuljanak hozzá az értekezlet eredményességéhez.

Az értekezlet indító referátuma

A központhadtápnál folyó szocialista versenymozgalom jelentősége, szerepe és feladatai

Gubicza Gyula

A versenymozgalom szavak hallatán valamennyiünkben valamire való törekvés, magasabb szint elérésének célkitűzése lebeg. Ha a versenymozgalom kifejezést szocialista jelzővel párosítjuk világossá válik, hogy egy nemes, előre-mutató versengésről van szó, amiben a hadsereg tagjai egyénileg és csoportosan vesznek részt, és azzal a céllal kelnek versenyre, hogy minél tökéletesebben megfeleljenek annak a magasztos feladatnak, amit a haza védelmének neve-

zünk. A versenyzés mindig és mindenhol azt jelentette, hogy többet és jobbat kell nyújtani.

A verseny szocialista jellege annak ember- és közösségformáló szerepéből adódik. A résztvevők számot adnak olyan tulajdonságokról, amelyeket a szocialista ember tulajdonságaiként fogunk fel, az elvtársiasságról, önzetlenségből, a példamutatásról és segítőkészségből.

A versenyt vállaló katonáknak egyformán helyt kell állniuk szolgálati tevékenységük során, de szabad idejükben, magánéletükben, laktanyán kívül tartózkodásuk során is.

Az alegységek, egységek és intézetek szocialista jellemvonásai elsősorban annak összeforrottságában, erkölcsi és cselekvési egységének szilárdságában, a kollektívát alkotó személyek pozitív irányba való formálásában öltnek testet.

A központbadtápnál folyó szocialista versenymozgalom hagyományokkal rendelkezik. A több évre visszatekintő, ilyen irányú tevékenységekből kitűnik, hogy kezdetben parancsnokaink és mozgalmi szerveink nem rendelkeztek tapasztalatokkal a versenymozgalom szervezésében, nem tulajdonítottak célkitűzéseinek megfelelő fontosságot és figyelmet. Ebből adódhatott, hogy az 1975. év első kiképzési időszakban a központbadtáp összes sorállományú katonáját számolva egyénileg 25⁰/₀, alegységcinknél pedig alig 10⁰/₀ lett valamilyen cím tulajdonosa.

Az 1976/77-es kiképzési időszaktól az 1981. augusztusig terjedő időben igér egyenletes és batározott fejlődés volt tapasztalható. Az egyéni címek eléréséért a csúcs az 1979/80-as időszakban következett be, amikor az állomány 98⁰/₀-a nevezett be és az adományozott címek is ekkor emelkedtek ki a legjobban. A mozgalomban alegységeink az ezt követő évben aktivizálták legjobban magukat, 93⁰/₀-uk nevezett be.

Az egyénileg adományozott cím az 1977/78-as kiképzési időszakban közeleltette meg a kívánatos 75–80⁰/₀-ot. Az 1979/80-ban benevezett alegységek 73⁰/₀-a teljesítette vállalását és ért el szocialista címet. Ezek az adatok azt bizonyítják, hogy a vállalások elfogadása nagy felelősséget ró a különböző szintű parancsnokokra, akiknek a vállán nyugszik a mozgalom eredményessége. Megállapíthatjuk, hogy ahol csak 50⁰/₀ körül mozog a teljesítés, ott látványos eredményre törekedve felszínes, formális munkát végeztek. Közeleltetni kellett egymáshoz a két adatot, a vállalt és az elért címek számát. Eredményesebbnek tekinthető egy korlátozottabb 75–80⁰/₀-os benevezés, mert így magasabb a valószínűsége a vállalások teljesítésének, az adott szó megtartásának.

A röviden összefoglalt és elemzett időszakokból levonhatjuk a következőt: ahol a vezetők és a társadalmi szervek kellő figyelemmel szervezték a mozgalmat, ahol nem tehetőseletnek és eggyel több végrehajtandó feladatnak tekintették ezt, hanem a kiképzési eredmények fokozására, ott fejlődött és fokozódó szerepet játszott a mozgalom eredményeik fejlesztésében. Szinte törvényszerű volt az, hogy élenjáró szervezeteink katonai, szakmai feladatuk végrehajtása terén, állományuk erkölcsileg és fegyelmileg szilárd, a szervezet HKSZ-e magasabb színvonalú lett.

Az MN kiképzési rendszerében végbement változást, a követelmények emelésével, a tárgyi és személyi feltételek fejlesztésével, a szocialista versenymozgalom értékelésére fordítható idő rövidülésével szükségessé vált a mozgalom MN szintű továbbfejlesztése, amely az 1981. október 9-én hatályba lépett 72/1981. sz. HM parancssal lett szabályozva.

Az új rendszerű versenymozgalom reális célkitűzései, a jobb áttekinthetőségre való törekvés és az érdekeltség fokozása lendületet adott a központhadtápnál folyó szocialista versenymozgalomnak is. A benevezések száma néhány százalékkal, a címet elérték száma ennél nagyobb mértékben növekedett. Az előző rendszer utolsó időszakában 572, az új rendszer első időszakában 652 fő ért el egyéni címet. Különösen öröndetes, hogy az alegységek aránya is növekedett, 83-ról 100-ra.

Az 1982 márciusától augusztusig terjedő időszakban bár az egyéni címek tovább növekedtek, az alegységcímeknél 20%-os visszaesés mutatkozott. Sajnos ez a folyamat az ezt követő időszakban csupán lassult, de nem állt meg, újra hattal kevesebb alegységcím került adományozásra. Az 1983. augusztus 10-én zárult kiképzési időszak során elért eredmények azt mutatják, hogy újra pozitív irányt vett az alegységek versenymozgalma. A 93 címet elért alegységek száma megközelítette a csúcsot jelentő első időszak eredményét.

Tiszthelyettes hallgatóinkról elmondhatom, hogy amíg az elmúlt években az I. évfolyam hallgatói egyéni vállalásukat 37%-ban teljesítették, ez a következő időszakban 53%-ra lett, a legutóbbi pedig 55%-ra emelkedett. A II. évfolyam hallgatóinál: 44%-ról 61%-ra, legutóbb pedig 68%-ra a teljesítés aránya. A hallgatói szakaszoknál két időszakban vállalást tett 14-14 szakasz. Ebből az elmúlt időszakban 11 szakasz, az utóbbi időszakban már kedvezőtlenebb, mert csak 9 szakasz ért el címet.

Összességében levonható az a következtetés, hogy a központhadtáp alakulatainál és intézeteinél megértették a versenymozgalom új vonásait, azt a megváltozott előírások szerint szabályosan hajtják végre, ugyanakkor még közel sem aknázták ki a mozgalomban rejlő összes lehetőséget.

Az új rendszerű mozgalom lehetőségeit, a mozgósítás és ösztönzés módjait, a központhadtáp alakulatainál a szakfeladatokból adódó sajátosságok érvényrejtésében kell keresni. Alkotó módon vegyék figyelembe az előjárói intézkedésekben foglaltakat. Tárják fel az ellátásban, kiszolgálásban, anyagkezelésben és egyéb szakmai területeken meglévő, a munkát gátló körülményeket, a szűk keresztmetszeteket, a hibás szemléletből, szokásból származó célszerűtlen szervezési rendet. A felkészítés és kiképzés követelményeinek teljesítésén túl a saját területükön, a versenyben részt vevő és szocialista címre pályázó kollektívák újításaival, ésszerűsítéseivel kell színesíteni és szolgálatunkra, illetve azon belüli szolgálati ágakra, csapataink és intézeteink alegységeire lebontva erősítsék a mozgalom kollektív szellemét, eredményességét.

A mozgalom szellemében történő tevékenység más követelményt támaszt azokkal, akik anyagkezeléssel, mást aki az emberek, illetve a technika, „gyógyításával” foglalkozik, megint más jellegűt aki éppen a tanintézet padjából pályázik valamilyen címre.

A hadtápszolgálat szakágainál az anyagellátás, kezelés, megóvás, karbantartás, az anyagtakarékoság, és kiszolgálás területén kiváló lehetőségek nyílnak a mozgalomban való aktív részvételre. Minden megtakarított kilométer, minden deka ésszerűen kigazdálkodott anyag, katonáink jó közérzete minden időben nagy fontossággal bír és politikai tényezőként hat.

A központhadtáp alakulatainál és intézeteinél folyó szocialista versenymozgalom akkor válik igazán sablonmentessé, ha minden egyén, alegység és intézet kollektívája felméri a saját területén rejtőző eddig még ki nem használt

lehetőségeket is bcépti vállalásaiba. Bízunk benne, hogy az erre vonatkozó és már alkalmazott módszerekről a mai napon még fogunk hallani és azokat az elkövetkezendő kiképzési időszakok vállalásainál és azok teljesítésénél már több helyen lehet eredményesen gyümölcsoztetni e nemes mozgalomban rejlı lehetőségeket.

A vitaindító referátumhoz hozzászóltak:

Uram János örgy. (1. sz. ÚZAR), Kardos István alhdgy. (MN 4011), Laczi János fhdgy. „Ezüstkoszorús Élenjáró Század” parancsnok (1. sz. ÚZAR), Nemes László tiz. „Kiváló rajparancsnok” (MN 7980), Virág Róbert örm. „Kétszeres Kiváló” cím tulajdonosa (MN 4011), Sárkány Ferenc honv. „Kétszeres Kiváló Katona” (MN 3548), Szmidélusz Béla szk. „Kétszeres Élenjáró Katona” (MN 2319), Ludányi Kálmán hdgy. „Ezüstkoszorús Élenjáró Szakas” parancsnok (MN 7268).

A hozzászólások összegzése:

A „Szocialista Munka Intézete”, „Ezüstkoszorús Élenjáró Század” (MN 1. sz. ÚZAR) címek elnyerése azt bizonyítja, hogy a versenymozgalom hozzájárult a fejlettebb technológiák alkalmazásához, fegyverzeti és más egyéni eszközök megismeréséhez és kezeléséhez – kapcsolódva a polgári állomány körében szervezett versenymozgalomhoz – az utalt csapatok üzemanyaggal és szaktechnikai eszközökkel történő ellátásának minőségi biztosításához. Az eszmei-politikai nevelés minden állománycsoportnál tervszerű és folyamatos, kiemelt jelentőséget tulajdonítottak a munkahelyi demokrácia célkitűzéseinek érvényesítésére, a versenymozgalom és újtómozgalomra egyaránt. Az ifjúsági klubjuk elnyerte az „MN Kiváló Ifjúsági Klubja” címet. Patronálják a környezetükben levő iskolákat, úttörőcsapatokat, segítik a honvédelemre felkészítő munkát.

A raktár alaprendeltetéséből adódó és egyéb funkcionáló feladataik végrehajtása érdekében vállalták, hogy a „raktár szervezeti clemci, – köztük az örszázad is – elsődleges kötclességként vállalják a tároló-kiszolgáló osztály munkafeladatainak támogatását”.

A sorállomány körében végzendő logikai rend szerinti tevékenység, a szocialista versenymozgalom tervezése, szervezése, a végzett munka értékelése, a tapasztalatok felhasználása:

Alegység szintű tervezés

A párt, a KISZ, politikai munkatársakkal az alegység vezetői időben tisztázzák az elvégzendő politikai munkát: felvilágosító, buzdító, az értelemre és érzelemre egyaránt ható előadások rendjét, a rendelkezésre álló propagandaanyagoknak (faliújság, tablók, brosúrák stb.) számbavételét, azok célszerű felhasználásának módszerét; megtervezik, hogy a különböző időszakokban személy szerint ki, mit, mikor végez.

A szervezés és értékelés

A ráhatás már az alapkiképzés időszakában megkezdődik és szakadatlanul tart a leszerelésig. Az intenzív politikai munka alapja: a követelményrendszert meghatározó parancs és utasítások. Ezek helyi megvalósításának lehetőségeit

figyelembe véve, a sorkatonák részére olyan megoldásokat kell keresni és feltételeket biztosítani, amelyek teljesítésével eredményt lehet elérni.

A vállalások reálisak, megvalósíthatóak és értelmesek legyenek.

A verseny egész ideje alatt azt elősegítő vetélkedők beiktatása célszerű, mert ezek az egészséges virtuskodást szolgálják, és még a leszerelés előtt álló katonát is arra buzdítja, hogy „én ezt megpróbálom és úgy érzem, meg is tudom csinálni”.

Lényeges a havi értékelés az állománygyűlésen. Az értékelésnél a katona érzi, hogy foglalkoznak vele, felfigyelnek munkájára, még akkor is, ha néha gondok is vannak.

Jóleső érzés a parancsnoknak, a beosztottnak egyaránt, ha eredményt ér el becsületos munkával. Éppen ezért a versenymozgalomban elért eredmények kihirdetését ünnepélyessé kell tenni. Ezek mély érzelmi hatást keltenek a katonákban. A tapasztalat azt mutatja, hogy jóleső érzés töltötte el azokat a leszerelt és címetek elért katonákat, akiket az ilyen ünnepekre meghívtak.

Tapasztalatok

Alkalmazni kell a vállalást elfogadó parancsnoknak azt a jogát, hogy csak a fegyelmezett és a követelményeknek már a vállalási időszakban is eleget tevő katona számára adják meg a lehetőséget arra, hogy részt vehessen a szocialista versenymozgalomban. „Mert az a katona, aki már a vállalási időszakban súlyos fegyvelemsértést követ el, vagy szolgálati kötelessége mulasztásáért fenyegetésben részesült, gyengíti a mozgalom sikerét.”

A KISZ-szervezetek fiataljai úgy segíthetik legjobban a mozgalmat, ha nem kampányszerűen, hanem folyamatosan figyelemmel kísérik a fiatalok előmenetelét, a gyengébb eredményeket muratók mellé jobban felkészült fiatal patrónalóként kijelölnek. A címek odaítélésénél pedig nyilvánítsák véleményüket, ha pedig ilyenkor liberalizmust tapasztalnak, azok ellen lépjenek fel határozottan. Biztosítsák a demokratizmus szélesítését, erősítését, lépjenek fel bátran a közömbösség, a hanyagság, a fegyelmezetlenségek ellen, még abban az esetben is ha nekik kell javaslatot tenni a parancsnok felé az odaítélt cím megvonására. Fordítsanak nagy figyelmet a címet elért katonák és alegységek népszerűsítésére.

Egy hozzászólásból

A háborúra való alapos lélektani, katonai, szakmai és fizikai felkészülés olyan fegyver, amelyet népünk megad katonáinak, de ezt a felkészülést béke időben kell elvégezni.

E nemes önkéntes versenymozgalom tág teret nyújt a parancsnokok és kikapcsolódók részére katonáink háborús feladataikra történő felkészítéséhez.

Az erkölcsi szellem, a siker legfőbb tényezője. A katonának tudni kell, hogy miért vesz részt a háborúban, ez nem vitatható. Ez fontos dolog, és egy bölcs parancsnok erről nem feledkezhet meg, amikor elsőrendű alegységet vagy egységet akar összekovácsolni, amelynek minden tagja olyan felkészült – hogy a siker lehetőségei a legmagasabbra emelkednek. Erre pedig csak szilárd meggyőződéssel rendelkező előjárók képesek. Az ember megértés és az a természetes képesség, hogy minden katonát az egyenlőség alapján kezeljünk fontosabb, mint bármilyen technikai jártasság.

Azok közt, akik háborúban minden szükséges anyaggal ellátják a harcoló csapatokat, elsősegélyt nyújtanak a sebesülteknek, és eljuttatják őket a segélyhelyekre és ezen kívül még fegyvert is tartanak a kezükben, egy sor lelcményes és kezdeményező ember van. Ha az emberek természetes és elfogódottság nélkül beszélhetnek tisztjeikkel találékonyságuk credményei közkinccsé válhatnak. Ezen kívül ebből a szokásból kölcsönös bizalom, partnerség érzése alakul ki. Ez a csapatpszelleme lényege. Egy olyan állomány, amely fél tisztjeitől sohasem olyan jó, mint az, amelyik bizik vezetőiben. A vezetők iránti bizalom, a katona és a vezető közti elvtársi érzés megteszi a magáét.

Parancsnokaink és kiképzőink mindennapi tevékenységükben építsenek fiatal és idősebb katonáink sajátos tulajdonságaira, kezdeményező készségükre, az új iránti fogékonyságukra, lendületére és a hadsereg érdekeit szem előtt tartó tevékenységükre.

Figyelmesen és őszintén értessük meg, hogy napjainkban egy atomháború rendkívül nagy veszteségekkel járna, amelyeknek egyes pusztító hatását nem tudnánk elhárítani, de igen sokat tehetünk veszteségeink csökkentése érdekében. Pl.: a vegyi és sugárvédelmi feladatok időben és szakszerű végrehajtásával maximálisan csökkenthetik vagy teljesen kizárhatják a kémiai, a radiológiai és biológiai eredetű hatások káros következményeit. De ha nem szoktatjuk a katonáinkat a gázálarc, az összefegyvernemi védőkészletük szabályos és normaidőn belüli felvételére és huzamosabb időn át való viselésére – miközben szakmai feladataikat is ellátják – erőfeszítéseink nem érnek sokat. Egy elkövetkező háborúban menet közben szoktatáshoz nem lesz lehetőség.

Természetesen az ilyen és hasonló tevékenység és különösen a műszaki munkák nehéz feladat. Ezt csak fokozatosan és akarattal lehet megszokni. De mivel ilyen jellegű tevékenységtől függhet katonáink élete vagy halála, az ilyen kérdéseken nem filozofálhatunk. Az ilyen szoktatásról és gyakorlást katonáink és kollektíváink érdekében kell végrehajtani. Ezzel hozzásegítjük őket akarati tulajdonságaik erősítéséhez, egyben erősítjük biztonságérzetét. Tudja meg a katona, hogy fegyverzet, egyéni védőeszköze, technikai eszközeink jelenleg a legkorszerűbbek és ezek szabályos kezelésével és használatával megőrizheti élet- és munkaképességét. Ez a katona lélektani és katonai felkészítésének alapja és a szocialista versenymozgalom legfontosabb célja.

Sokszor hangzik el értekezés a sport szerepéről, az edzettségről és kitartásról, ami egy háborúra való felkészítés egy másik aspektusához tartozik. Ha figyelemmel végig kísérik a különböző sporreseményeket, láthatjuk, hogy egyre jobban őrlődnek az idegek, s törvényszerű, hogy végül csak azok nyerhetnek, akik jobban elviselték a feszültségeket. Az olyan fajta küzdőszellemet, hogy az ellenfél vezetésénél nem szabad feladni a küzdelmet, s belenyugodni abba, hogy „nem megy”. Feszültségek elviselésére pedig egy háborúban különösen nagy szükség van. Versenymozgalmunk és a tömegsport, parancsnokaink, párt- és KISZ-szervezetünk részére katonáinkban ilyen törekvések alakításában nemcsak a kiképzési időben, hanem azon túl, kulturális programjaik és katonáink szabadidejének e nemes célokra való eltöltéséhez nagyszerű vetélkedők szervezésére nyújtanak lehetőséget.

Versenymozgalmunk széles körű kibontakoztatását akadályozhatják az egyes helyeken tapasztalható káros emberi tulajdonságok, az egyik ezek közül a közömbösség, amely végső soron nemcsak a közömbösségnek árt, ellene fordul a közömbös katona a saját érdekeivel is.

Mivel ilyen irányú felkészültségünkől egyes katonáink és katonai közösségeink élete vagy halála foroghat kockán az ilyen rossz emberi magatartás ellen minden szinten fel kell lépniük.

A katonai, szakmai képességet és jellemet, amelyekre katonákkal foglalkozó előljáróknál mindig szükség van, gyakran szerencsétlen jellemvonások torzítanak el.

Leggyakrabban előforduló két káros tulajdonság:

- a feltűnési viselkedés;
- és az a tévhit, hogy a hatalomhoz, amellyel felruházták, okvetlenül hozzátartozik az arogáns, sőt elviselhetetlen modor.

A szocialista versenymozgalom olyan ösztönző mozgalom, amely elősegítheti azt, hogy olyan katonákat neveljünk, akik mestersen kezelik fegyvereiket, értik eszközeik alkalmazásának módszereit is, hozzászoktak a fegyelemhez.

Az értelmes fegyelem:

- ha a katona jól érzi magát a tanteremben, gyakorló pályán, vagy gyakorlaton, érdeklődik, amit csinál, biztos, hogy nem lesz fegyelmezetlen; ez a követelés módjától függ. Vagyis: a katona terhelése optimális legyen. Olyan feladatokat kell adni neki, amiért küzdeni, sokszor fáradni és izzadni kell, de azért a kitűzött cél elérhető legyen.

Fegyelmet csak azon a foglalkozáson lehet tartani, ahol dolgoztatják a katonát, és értelmes munkát kérnek tőle. A fiatal ember előbb-utóbb belátja, hogy az értelmes fegyelem egyenlő az ő érdekeivel is.

Büntetni, bármilyen eszközzel csak úgy érdemes, ha úgy tudjuk tenni, hogy a katona lássa: a büntetés valóban segítség.

A katonák félnek, legalább is tartanak a fenyítéstől, és mi ezt nem bánjuk. Akad, aki elkecsereedik. De azért a legfőbb eszközünk a szabályzatainkban meghatározottak betartása. Nem hiába mondjuk - . . . „élj a szabályzat szerint!”

Minden jó kiképző állítja: a katonák nagyszerű dolgokra képesek, de azt is be kell látni, hogy a követelmények végrehajtását az alegység és magasabb szintű előljáróknak figyelemmel kell kísérni és a katonák, alegységek, egységek és intézetek versenymozgalomban elért eredményeit minden lehetőséggel igazolni és elismerni szükséges.

Olyan időszakban élünk, amikor a kiképzés - a gyakorlat és tapasztalat - versenyfutás az élet és a halál között. A katonát mindenekelőtt az erősíti legjobban, ha - személyes felkészültsége mellett - meg van győződve arról, hogy parancsnoka gondoskodása és intézkedései - a lehetőség határában belül - megvédi őt minden veszélytől, mert igazi nehézségekkel a katona csak háborúban kerül szembe, s rájön, hogy az életet a nehézségekkel együtt kell vállalni. Erre pedig katonáinkat e nemes versenymozgalom felkészítheti, ha élünk a lehetőségeivel.

Závodszi Jenő (MNHF-ség szakszervezeti bizottság tagja) hozzászólása.

Bizottságunk nagyra értékeli a hetényegyházi üzemanyag-raktár tevékenységét, ahol a két versenymozgalom jól összehangolva, egymást erősítve részese azoknak a magas szintű elismeréseknek, amelyeket egyetértésükkel ítéltek oda a hadtápfőnök elvtárs több ízben.

A központhadtár polgári dolgozói körében 279 szocialista brigádban 3468 fő dolgozik.

Alapvetően fontosnak tartjuk, hogy területünkön a szocialista munkaverseny a kongresszusi időszak lendületét megtartotta, és tovább fejlődött a munkavégzés tisztességének, a szakmai önértetnek, a kultúra értékeinek, a munkahely, a közösség ügyei iránti érdeklődésnek őrzése és ápolása mellett, egyben a korábbiánál jobban kapcsolódott a hadtápbiztosítás növekvő feladataihoz. Meggyőzően bizonyítják ezt azok az eredmények, amelyeket az anyag- és energiatakarékosság a fajlagos ráfordítások, a hasznosított újítások, az importanyag kiváltás, valamint a munkaszervezés terén a szocialista brigádjaink a központhadtáp minden ágazatában elértek.

A brigádmozgalom azon túlmenően, hogy katonai szervezeteink, intézeteink, üzemekink alapfeladatai megoldásának fontos tényezője, jelentős és pozitív irányban befolyásolta és befolyásolja az MN ellátottsági szintjét, az állomány egészségügyi állapotát, közérzetét, a szolgálat ellátásának színvonalát.

Reprezentálja területünk munkaverseny mozgalmának eredményeit és ottani szakszervezeti szerveink ez irányú munkáját is, hogy a küldötttertekezlet (1980) óta Szolgálat Főnökségek Élenjáró Intézetei elismerő címeken túl, az MN TJÜ néphadseregi szintű elismerésben részesült, az MN 2. KK, az MN ROVKI, az MN 2. sz. Élelmezési Anyagraktár, az MN TJÜ Zalaegerszeg üzemegysége egyszer, az MN 4. Szanatórium kétszer, az MN 1. sz. Üzemanyag-raktár háromszor nyerte el a Szocialista Munka Intézete kitüntető címet.

Az a tapasztalatunk, hogy azoknál a katonai szervezeteknél, intézeteknél, üzemegységknél eredményes a munkaverseny mozgalom, ahol a parancsnoki, párt- és szakszervezeti, valamint a KISZ-vezetés együttműködése jó, a helyi szabályozókban és a munka gyakorlatában is érvényesül a külön és az együttes felelősség.

Schöner István ezredes hozzászólása:

A pártpolitikai munka tartalmáról, módszereiről, feladatairól a központhadtápnál folyó versenymozgalomban

A szocialista versenymozgalom érdekében kifejtett párt-politikai munka azzal segíti igazán az adott szervezet előtt álló feladatok megoldását:

- ha megérteti az adott szervezet személyi állományával – katonákkal és polgári dolgozókkal egyaránt – a szolgálat és a munka jelentőségét;
- ha e tevékenység értelmének elfogadtatása kiváltja a szolgálatot teljesítőket, az ott dolgozók azonosulását a feladatokkal;
- ha olyan hozzáállás bontakozik ki, ahol is a végrehajtásban részt vevők aktív kezdeményezőkésséggel, öntevékenyen járulnak hozzá feladataik minél sikeresebb teljesítéséhez.

A vitaindító referátumban elhangzott mozgórugókon túl kiemelném a következetességet is, mint olyant ami az eredményesség forrása. Különösen jó hagyományai vannak az üzemanyag-ellátó központnál, ahol például Hetényegyházán a legmagasabb elismerést érték el, amikor következetes munkájuk eredményeként a honvédelmi miniszter elvtárs elsőnek a bázisok, raktárak közül csapatzászlót adományozott részükre.

Eredményes az egészségügyi bázisokon levő sorállomány körében folyó versenymozgalom, ott is szép eredmények születtek. Dabason pl.: többszörösen érte el az állomány az MN Kiváló Szakaszja megtisztelő címet.

Említést érdemel az MN 7980 alakulat fejlődése is, amelyhez a szocialista versenymozgalom is hozzájárult. Nem is olyan régen még csak negatív értelemben szóltak a zászlóaljról, ma élenjáró százada van és küzdenek az élenjáró zászlóalj címért és rossz hírük is lassan a múlté.

Ez a munka folyamatosságot és állandó megújulást igényel, mert az adott szervezet soron következő feladatai, a benne dolgozók állományának összetétele, jellemzői változnak; változnak a munkakörülmények és változik az emberek egymáshoz való viszonya is. Így, ilyen körülmények között a szocialista versenymozgalom érdekében kifejtett párt-politikai munka az állandóan változó körülményekhez való rugalmas alkalmazkodásával töltheti be szerepét.

A munka tartalmi összetevőin túl, a munkaformák tekintetében sem lehet általános sémákkal meghatározni az alaprendeltetés teljesítését elősegítő munkát. Azzal együtt, hogy valamennyi feladat teljesítésének elősegítése érdekében végzendő párt-politikai munkának vannak közös, ismétlődő vonásai is, amelyek alapvetően *három csoportba sorolhatók*:

1. A felvilágosító, tudatformáló munka. Ennek többféle formája honosodott meg a gyakorlatban, a legjellemzőbbek:

- a közvetlen, egyszerű, mindenki számára érthető érvelések;
- a konkrét összefüggések bemutatása, érzékeltetése.

2. A párt-politikai munka szervezési feladatai, azok a tennivalók, amelyek biztosítják a célkitűzések maradéktalan érvényesülését, az egyes emberek, kollektívák felkészítését. Ennek a munkának az a lényege, hogy mindig az adott feladatnak legmegfelelőbb szervezési feladatait kell meghatározni úgy, hogy érvényesüljön a politikai munka komplex jellege, hogy ne különüljenek el az egyes szervezeti feladatok. Ezzel nem azt állítom, hogy adott körülmények között, egy-egy alkalommal nem érvényesülhet egy munkaterület önállóan is.

3. Az állomány mozgósítása, tevékenységének, munkájának konkrét formáit juttatják kifejezésre:

- az alapvető versenyformák;
- az ifjúsági mozgalmak;
- az egyéb versenyek és akciók.

Most és itt az alapvető versenyformákról kívánok szólni.

Az alapvető versenyformák közé soroljuk a szocialista versenyt és a szocialista munkaversenyt. Az előbbi a katonák, az utóbbi a polgári állományunk körében folyik.

A szocialista verseny a központhadtápnál szolgálatot teljesítő katonák, alegységek önkéntes vállalásain alapuló tömegmozgalom, amely a központhadtáppal együtt fejlődött és fejlődik. Tartalmi követelményei gazdagodtak. Alapvetően két, egymást kölcsönösen feltételező célkitűzés elérésére irányultak.

Az egyik: a szocialista szellemben élő, dolgozó és gondolkodó katonafiatalk nevelése, amelynek eredményeként a versenyben részt vevők olyan erkölcsi-politikai értékekkel gazdagodnak, mint:

- az elvtársi segítőkészség, képesség a feladatok gyors és önálló megoldására;
- a társadalmi (honvédségi) tulajdon megbecsülése;
- a katonatársaik és önmaguk helyes értékelése;

- a nehézségek leküzdése;
- a közösségek érdekeit kifejtő aktivitás;
- a politikai kérdések iránti érdeklődés;
- az egyes katonák és alegységek gondjaival való foglalkozás;
- példamutató fegyelmezetttség.

A *másik*: a kiképzési követelmények átlagon felüli teljesítése, a harci technika és fegyverzet megismerése, hozzáértő alkalmazása, őrzése és karbantartása.

A szocialista munkaversenyben a központhadtáp polgári dolgozói vesznek részt példamutató módon a termelő-, javító-, szolgáltató üzemeinknél. A brigádmozgalom egyre nagyobb szerepet vállal a dolgozók tudatformálásában, a munkahelyi légkör, a munkahelyi demokrácia további javításában.

A versenymozgalom követelményrendszere *alapvetően két nagy területre osztható*:

- erkölcsi-politikai jellegűekre;
- és a katonai-szakmai kiképzéssel, ellátással összefüggő feladatokra.

Ezek a résztvevőktől függően változnak, térnek el egymástól.

Az elmúlt években nem a követelményrendszer, hanem – a növekvő követelmények jegyében – azok tartalma, teljesítésének színvonala változott. Ezek azzal a fejlődéssel függnek össze, amelyek a központhadtápban végbementek és alapvetően az alábbi területeken jelentkeznek.

A korszerűbb technikai eszközök megismerése, üzemeltetése, alkalmazása, karbantartása, tárolása több tudást, szakértelmet, nagyobb körültekintést, összehangoltabb munkát igényel, mind az egyes embertől, mind a közösségtől. A követelmények növekedésének irányába hatnak, a megváltozott, többségben csökkentett normaidők, amelyek teljesítése a harc-, kiképzési és harckészültségi feladatok gyors végrehajtásának biztosítékai. A központhadtápban ma már olyan különböző technikai komplexumok működnek, amelyek hozzáértő, mesteri kiszolgálása, ellátása növeli a követelményeket. De növekedtek az üzemeltetés biztonságával, a hatalmas összegeket érő eszközök, anyagok megóvásával kapcsolatos követelmények, s ami ezzel jár: a felelősség is.

A követelmények fokozódásának irányába hatnak a központhadtáp belső funkcióját érintő változások, súlypont-eltolódások is, a gazdálkodásban, a szakfeladatok ellátásában, a személyi állomány nevelésében való részvétel fokozatos kiteljesedésében.

A belső funkcióban bekövetkezett súlyponteltolódás hatására a szocialista szellemű neveléssel tudatformálással kapcsolatos követelmények, a szocialista erkölcsi tulajdonságok és magatartás kialakításának és erősítésének feladatai, a közművelődésből fakadó időszakos tennivalók nagyobb hangsúlyt kapnak az ediginél.

A katonai rend, szervezettség, fegyelem erősítésére tett erőfeszítések is magas színvonalú és hatékonyabb munkát igényelnek. Az e területen bekövetkezett fejlődést, változást, valamint a normatív követelményeket az elmúlt években kiadott alapszabályzatok tartalmazzák. A szabályzatokban foglaltak adják a szocialista verseny követelmény rendszerének alapvető tartalmát. Mivel a szabályzatokban és a versenyben megfogalmazott követelmények azonosak, illetve összhangban vannak, a személyi állomány részéről reális lehetőség nyílik azok átlagon felüli teljesítésére.

A versenymozgalom követelményrendszerére közvetlen hatással vannak, illetve abba szervesen beépülnek néphadseregünk szocialista jellegének további erősítésével, elmélyítésével kapcsolatos feladatok.

Ezért a szocialista versenymozgalom követelményeinek tartalmában is célul tűztük ki a szocialista vonások, jellemzők erősítését. *Ezek közül is kiemelkednek:*

- a szocialista emberi viszonyok fejlesztésére;
- a közművelődési feladatok teljesítésére;
- a kisközösségek szerepének további növelésére;
- a kollektivitás elveinek hatékonyabb alkalmazására;
- az ifjúsági szervezet és a szakszervezetben dolgozó kommunisták munkájának javítására;
- az erkölcsi-politikai állapot, fegyelmi helyzet állandó szilárdítására tett erőfeszítések.

Míndezek hatására és eredményeként egyre inkább előtérbe kerül a személyi állomány eszmei-politikai arculatának formálása.

A szocialista versenymozgalom alapvető célja tehát nem más, mint az emberekben meglévő értékek mozgósítása, új, a szocialista embereszményt egyre inkább megközelítő tulajdonságok kialakítása és fejlesztése, a követelmények magas szintű teljesítése útján. Ezeknek a figyelembevételével kijelenthetjük, hogy a párt-politikai munka rendszerében nem kis felelősséget hordoznak a kollektívák, a párt-, a KISZ- és a szakszervezeti szervek a versenymozgalom még hatékonyabbá tételében.

Elekes János ezredes az értekezlet záró szavaiban az alábbiakat mondta el

Úgy ítéltük meg, hogy a mai közös munkánk eredményes volt. Az elhangzott referátumok és hozzászólások serkentsenek mindannyiunkat arra, hogy e nemes mozgalom érdekében minden szinten további előrelépés történjen felső és középszintű vezetőszerveinknél ugyanúgy, mint csapatainknál és intézeteinknél.

Öröm és megnyugvás számunkra, hogy a felszólaló élenjáró alegységparancsnokaink, kiváló és élenjáró katonáink elmondták nekünk erőfeszítéseiket, amelyeket a címek elnyerése érdekében tettek. Lendületük és lelkesedésük az ügy érdekében kifejtett tevékenységük mindannyiunk előtt példaképpül állhat. Kérem őket, hogy az itt elhangzottakat mondják el katonatársaiknak. Parancsnokaikat pedig arra kérem, hogy az elhangzottakból vonják le a szükséges tanulságokat.

Felhasználom a lehetőséget és tájékoztatom Önöket arról, hogy az MN hivatásos katona állományának szolgálatához való pozitív viszonyának fontos kifejezője a szocialista versenymozgalom eredményessége. Az MN-ben különböző megszerzett címek mögött a korábbiaknál feszítettebb és igényesebb munka van. Az élenjáró és kiváló címet elért alegységek, egységek, magasabbegységek parancsnoki kara a hivatásos állomány 55-60%-át teszi ki.

Az MN központhadtápnál sok polgári alkalmazott dolgozik, ez azt jelenti, hogy parancsnokainknak mindennapi tevékenységükben a katonaállomány felkészítésén túl az ő körükben folyó versenymozgalmat, újítómozgalmat is irá-

nyítaniuk kell és mindenekelőtt érvényesíteni a munkahelyi demokrácia célkitűzéseit.

Értekezletünk kezdetén vázoltam a mai feszült és nehéz nemzetközi helyzetet. Ez a körülmény figyelmeztessen mindenkit arra, hogy mi ma ilyen külső hatások alatt élünk. Belső helyzetünkben népünk becsületes többsége megfeszített munkával igyekszik megoldani a helyzettel együtt járó nehézségeket. Pártunk és államunk vezető szervezetei a külső hatások enyhítése, belső helyzetünk stabilitása érdekében mindent megtesznek.

A korszerűsített kiképzési programjaink a szocialista versenymozgalom új rendszerét szabályozó HM paranccsal egy időben léptek hatályba. Ezek a kiképzési programok kötelező érvényűek minden parancsnok, főnök, vezető és kiképzőre. Most, amikor a programban előírtak végrehajtása folyamatban van, nem lehet helye magyarázkodásnak, csak egy lehetőség adott: az eredményes végrehajtás. A szocialista versenymozgalom, a katonák minden irányú fejlesztését a minden oldalú biztosítás feltételeinek javítását segíti elő.

Úgy tűnik, hogy a tömegsport propagandájához a ráfordítás nem kevés. Ennek ellenére azonban hatása csak szűk körű. Mindenekelőtt a katonai edzettség szempontjából, ennek mai helyzete nem kielégítő. Nevetségesnek tűnik, de van olyan katona, aki 45 m-re nem tudja a kézigránátot célbadobni. A sportversenyeinkre jól felkészített állományt kell a jövőben benevezni.

A sport és tömegsport területén is a lényeg: a cselekvő, cselekedtető, elményt adó ilyen irányú programokon van. Így lesz majd a sportolásba alkalomszerűen belekóstoló fiatalból és felnőttből, a rendszeres testedzés – személyes példával ható – propagandája.

A testnevelés és sport kitünően kamatozó befektetés a katona és a hadsereg számára. Az elvárás az, hogy rendszeresen eddze fizikai erejét minden katona és természetesen minél több idősebb is. Ez is a versenymozgalom szerves része.

A továbbiakban felkérte Elekes elvtárs a megjelent párt-, KISZ- és szakszervezeti bizottságok képviselőit, hogy tegyenek további lépéseket e nemes ügy propagandájában, segítsék a mozgalom sikeres kiszélesítését és eredményességét.

Az értekezlet hefejező aktusaként *Elekes elvtárs* kiosztotta a központhadtáp sportversenycin elért eredmények elismeréseként az okleveleket.

I. díj: MN 4011

II. díj: MN KÜZAR

III. díj: MN 3548